

BEVEZETÉS

Az itt következő olvasmányok irodalmi és köznyelvünknek néhány fontosabb kérdéséről, eredeti és jövevényszavainkról s a főlegesen idegen szavakról, egykori művelődési állapotok emlékéét őrző szavainkról és szólásainkról, legvégül pedig Vörösmarty, Petőfi, Arany, Jókai nyelvéről, írói művészetéről szólnak. Céljuk az, hogy előmozdítsák nyelvünknek mélyebb megismerését, tudatossá tegyék a helyes magyar nyelvhasználatra való törekvést, és fejlesszék, erősítsék a nyelvben végbemenő történeti változások iránti érzéket.

Minderre azért van szükség, mert nyelvünknek jelene, multja és jövője sorsa dolgában nem szabad közömböseknél lennünk. Ismernünk kell anyanyelvünket, mégpedig nemcsak azt kell tudnunk, milyen a magyar nyelv ma, hanem nyelvünknek multja felé is érdeklődéssel kell fordulnunk. Szeretni is kell anyanyelvünket és tenni is kell érte valamit. Vigyázni kell rá, gondját kell viselni, hiszen egyik nemzeti kincsünk. Meg kell becsülni értékes tulajdonságait, féltetni, óvni kell eredeti sajátosságait. Meg kell lenni bennünk annak az igyekezetnek, hogy jól beszéljünk magyarul és kifogástalanul tudjunk magyarul írni.

Ezeknek a céloknak elérésében támogatnak bennünket azok az olvasmányok, amelyek ebben az olvasókönyvben össze vannak gyűjtve. Régibb és újabb szerzők, részint költők, részint nyelvtudományi írók — csaknem mindannyian különféle oktató intézmények: egyetemek, főiskolák, gimnáziumok volt vagy jelenlegi tanárai — írták őket. Okuljunk belőlük, lelkesedjünk rajtuk, de olvasásuk nyomán egyúttal erős elhatározások is keljenek életre szívünkben.